

LEGARTOWY (2) *ai*

I sg m legårtow(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „legart”:

Wyrażenie: peryfr. »legartowy jad« = lenistwo: y do zbroie Potrzebny chęć pobudzafz/ która legartowem Iádem zięta/ niedbála długo być obłowem SzarzRyt C3.

KN